

denne opholdstilladelse igen. Såfremt udlændingen ikke tidligere havde opholdstilladelse, er udlændingen ikke længere udelukket fra at kunne få opholdstilladelse, jf. bestemmelsen om udelukkelse i udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1.

Om sikkerhedsgodkendelse af aktører og om mulig fremlæggelse af PET's materiale

Der skal ved denne model ske forelæggelse af (mest muligt af) PET's fortrolige materiale, det materiale, som har dannet grundlaget for justitsministerens afgørelse om, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Der bør udarbejdes særlige procedurer for sikkerhedsgodkendelse af det implicerede administrative retspersonale, herunder tages stilling til, om der skal oprettes særlige retsafdelinger til behandling af disse sager.

I relation til adgangen til fremlæggelse af konkret bevismateriale for advokater for den person, der må anses for en fare for statens sikkerhed, kan det overvejes at indføre brugen af særligt godkendte advokater. Sådanne særlige advokater kan yde repræsentation i relation til fremlæggelsen af de fortrolige oplysninger, der ligger til grund for justitsministerens afgørelse om, at en person må anses for en fare for statens sikkerhed. Inspirationen til sådanne regler kan eksempelvis hentes i den britiske ordning vedrørende SIAC eller i de gældende regler om særlige godkendte forsvarere i retsplejelovens § 784, stk. 2.

SIAC er den britiske appelinstans i forhold til bl.a. efterprøvelse af den britiske indenrigsministers afgørelse om, at en person skal udvises af hensyn til den nationale sikkerhed. SIAC blev oprettet for at skabe rammerne for en lukket procedure, således at de oplysninger, der ikke kan offentliggøres, alligevel kan indgå i vurderingen af en afgørelse om, at en udlænding anses for en national sikkerhedsrisiko. SIAC opererer således med åbne og lukkede møder, afhængigt af hvilket materiale der fremlægges, ligesom der i forbindelse med de lukkede møder er udpeget en særligt godkendt advokat.

Sagens behandling ved domstolene kan således – med inspiration fra den britiske SIAC-model – tænkes opdelt i åbne og lukkede møder afhængigt af, hvilket materiale der fremlægges. Der udpeges en række særligt godkendte advokater, der alle er sikkerhedsgodkendte. I de sager, hvor en del af sagens materiale består af lukket materiale, får den til sagen udpegede særligt godkendte advokat adgang til de fortrolige og lukkede oplysninger, der ligger til grund for afgørelsen om udvisning. Herefter må den særligt godkendte

advokat ikke konferere med den udviste. Den særligt godkendte advokat har herudover mulighed for at gøre indsigelse mod materialet, herunder at søge at få lukket materiale overført til det åbne materiale. Den udviste og dennes egen advokat har imidlertid ikke adgang til lukket materiale.

I henhold til retsplejelovens § 729 c kan retten – efter anmodning fra politiet – bestemme, at forsvareren ikke skal have adgang til materiale, selv om det er tilvejebragt til brug for den sag, som sigtelsen angår. En sådan afgørelse kan træffes, hvis det er påkrævet af hensyn til fremmede magter, til statens sikkerhed, til sagens opklaring, til tredjemands liv eller helbred, til efterforskningen af en anden verserende sag vedrørende de alvorlig kriminalitet eller til beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder. Rettens afgørelse efter § 729 c træffes ved kendelse, og begrænsningen i aktindsigt kan ske tidsbegrænset eller indtil videre. Inden retten træffer afgørelse, skal der beskikkes en advokat, der skal være en anden end pågældendes forsvarer. Den pågældende advokat beskikkes fra den særlige kreds af advokater, der i henhold til retsplejelovens § 784, stk. 2, kan beskikkes i sager om indgreb i meddelelseshemmeligheden. Advokaten skal have lejlighed til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse. Advokaten skal endvidere underrettes om alle retsmøder i en sådan sag. Undtages materiale fra forsvarerens aktindsigt, kan anklagemyndigheden ikke benytte det som bevis under domsforhandlingen i straffesagen mod den tiltalte. Ønsker anklagemyndigheden således at benytte materialet som bevis, skal forsvareren have aktindsigt i det.

Arbejdsgruppen har desuden overvejet anvendelsen af særligt godkendte, tavshedsplagte advokater. En sådan advokat ville i givet fald dels skulle have adgang til PET's fortrolige materiale, dels have et normalt advokat-klient fortrolighedsforhold med den person, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

Arbejdsgruppen finder en sådan ordning principielt uhensigtsmæssig, idet ordningen vil bryde med det grundlæggende beskyttede, fulde tillidsforhold mellem advokaten og klienten. Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at en ordning med »særligt godkendte advokater«, jf. ovenfor, på fornøden måde sikrer en kontradiktionsmulighed, og at det samtidig sikres, at den udviste har en egen advokat, med hvem den pågældende kan drøfte sagen i fortrolighed.

Der skal, såfremt der indføres en ordning med særligt godkendte advokater, tages selvstændig stilling til, om sådanne advokaters identitet generelt skal være offentligt kendt, eller om der er behov for hemmeligholdelse heraf.